

for, i Særdeleshed, naar man kun havde gjort første Behandling af Finantsloven lige saa kort som i 1877.....

Formanden. (Berg): Dersom det ærede Medlem ved sine Udtryk: „fuldstændig normal Maade“ vilde antyde, at Provisoriet, som man taler det, nu ikke foreligger paa en fuldstændig normal Maade, maa jeg gjøre Indsigelse derimod. Den foreløbige Lov har ikke kunnet foreligge paa en mere fuldkommen normal Maade, end den nu foreligger.

Thomsen. Ja, det kan godt være, at den høitærede Formand har en anden Anskuelse end jeg. Det skal jeg ikke nærmere gaa ind paa. Imidlertid, paa Torsdag eller Fredag vilde den provisoriske Finantslov have kunnet foreligge paa samme Maade, som den forelaa i 1877, efter at Finantsloven havde været til 1ste Behandling. Man har nu villet det anderledes; man har fundet, at det var uønskeligt og nødvendigt at foretage den provisoriske Finantslovs Behandling i Dag, Mandag, og man har valgt den Vej, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har indbragt et privat Lovforslag, i hvis Anmærkninger der staar: herved forelægges den provisoriske Finantslov og en tilsvarende Udtalelse som der jo fra ham ved Forelæggelsen. Det er nu ganske vist et naturligt Spørgsmaal at saa diskutere, hvor vidt dette kan siges at være en legal Forelæggelse af den provisoriske Finantslov eller ikke, og navnlig hvorvidt en Forkastelse af det af det ærede Medlem fra Sorø indbragte Lovforslag eo ipso vil være en Forkastelse af den provisoriske Finantslov. Det er jo ganske vist lidt vanskeligt efter den høitærede Formands Udtalelser at komme ind paa en Diskussion derom. Jeg kan imidlertid ikke betvivle, at den høitærede Formand dog vil tillade mig at udtale min Anskuelse, som er forskjellig fra hans, men jeg tror vistnok, at min Anskuelse deles af mine Meningsfæller, den Anskuelse nemlig, at efter Grundlovens § 25 kan kun Forelæggelsen af provisoriske Love ske af Regeringen, men at dette ikke er til Hinder for, at de provisoriske Love, saaledes ogsaa provisoriske Finantslove kunne gøres til Gjenstand haade for Diskussion og Afstemning her i Thinget i Følge det private Initiativ i Genhold til Grundlovens § 44, men dog saaledes, at det kun kan ske derved, at det paagjældende Lovforslag enten er af en saadan Bestaafenhed, at det kan træde i Stedet for den provisoriske Finantslov eller direkte gaar ud paa at ophæve den paagjældende Lov. Dette er nu min Opfattelse, men det gjør jo ikke Noget til

Sagen, om Thinget kommer til at diskutere dette Spørgsmaal i Dag eller ikke, thi det er efter den Udtalelse, der fremkom fra den høitærede Conseilspræsident, slet ikke det afgjørende for Diebliffet. Dette Spørgsmaal kunne vi ganske rolig lade staa hen, der er saamaend Tvistepunkter nok, det er ikke værd at reise flere. Nei, det er ikke det, som har Interesse, men det, der efter min Opfattelse har Interesse, er det Spørgsmaal: er det praktisk, er det forstandigt, er det gavnligt at behandle nærværende Lovforslag, at fortsætte dets Behandling, at følge det Raad, som kom frem fra det ærede Medlem, og som jo gik ud paa en Forkastelse af Loven med en bestemt Motivering. Det er jo ganske simpelt en Afgjørelse deraf, om man kan paavise, at det paa nogen Maade kan være til Gavn for Land og Foll at afgjøre dette Spørgsmaal i Dag og paa denne Maade, naar der fra den høitærede Conseilspræsident foreligger en Udtalelse med Hensyn til de retslige Virkninger af Afstemningen om denne Lov, der er saa forskjellig fra den, som deles af dette Thing, og som er hævdet paa dette Things Vegne af den høitærede Formand, og dette Spørgsmaal, om der kan udrettes Noget til Gavn for Land og Foll derved, maa efter min Opfattelse bevares med et ubetinget Nei. Jeg vil endog sige, at der ikke alene ikke kan staves Noget til Gavn derved, men at der kan forvoldes stor Skade derved, thi dersom det ærede Thing vilde vente med at behandle den provisoriske Finantslov, indtil Regeringens Lovforslag desangaaende om nogle saa Dage kan komme for, saa vilde vi have den Fordel, at der kunde have en Diskussion forud, hvori der kunde deltage saavel Medlemmer fra det ærede Flertals Side som fra Regeringens og vor Side, og efter denne Diskussion vilde det høie Thing kunne have kunnet bestemme, hvorvidt det vilde forkaste den paagjældende Lov, men naar det forkastede den, var der ikke fra nogen Side nogen som helst Tvivl om Virkningen af en saadan Forkastelse, naar de forkastede den provisoriske Finantslov, saa var det anerkjendt fra alle Sider, at saa var den provisoriske Finantslov traadt ud af Verden, saa stode vi med rent Bort, og saa havde de skabt de Konsekvenser som Følge deraf, Konsekvenser, som naturligvis ville være ens for den nuværende Regering og for hvilken som helst Regering, af hvilke Personer den end bestod, og hvad Farve den end var af, men naar de ikke gjøre det, men forcere Behandlingen af dette Lovforslag, bringe de det over i en uslar Situation. Det ærede Folkething siger: Med Forkastelsen af det af det ærede Medlem for Sorø